

Valitus, jonka enercity AG on tehnyt 1.3.2024 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) asiassa T-65/21, enercity AG v. Euroopan komissio, 20.12.2023 antamasta tuomiosta

(Asia C-179/24 P)

(C/2024/2750)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: enercity AG (edustaja: C. Schalast, Rechtsanwalt)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, E.ON SE ja RWE AG

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa 20.12.2023 annetun tuomion enercity v. komissio (T-65/21) ja Euroopan komission päätöksen;
- vaihtoehtoisesti kumoaa mainitun tuomion ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen;
- velvoittaa komission korvaamaan molemmista menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi viisi valitusperustetta.

Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin on ratkaisussaan, joka koskee RWE:n ja E.ON:n liiketoimien kokonaisuuden jakamista, tulkinnut virheellisesti asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohtaa, kun se on viitannut yksinomaan komission konsolidoituun tiedonantoon toimivaltakysymyksistä⁽²⁾ ottamatta huomioon tuomiota Cementbouw⁽³⁾ ja sulautuma-asetuksen johdanto-osan 20 perustelukappaletta. Unionin yleinen tuomioistuin on siten loukannut säädöshierarkian, lain ensisijaisuuden ja vallanjaon periaatteita.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin ei ole käsitellyt tuomiossaan kysymystä siitä, merkitseekö keskittymän osapuolten välillä tehty markkinoiden jakoa koskeva sopimus, jonka mukaan RWE keskittyy yksinomaan tuotantomarkkinoihin ja E.ON yksinomaan jakelumarkkinoihin, SEUT 101 artiklassa tarkoitettua kartellioikeuden rikkomista. Erityisesti unionin yleinen tuomioistuin ei ole tässä yhteydessä huomionnut sitä seikkaa, että asetuksen N:o 139/2004 21 artiklan 1 kohdassa ei suljeta pois primaarioikeuden, kuten SEUT 101 artiklan, soveltamista. Unionin yleinen tuomioistuin ei siis ole tutkinut keskeisiä kysymyksiä ja on näin ollen antanut oikeudellisesti virheellisen ratkaisun.

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että komissio oli käyttänyt asianmukaista datan perustaa. Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että komission käyttämä markkinatutkimus oli asianmukainen datan perusta. Tämän markkinatutkimuksen olosuhteet herättävät epäilyksiä siihen osallistuneiden yritysten antamien tietojen luotettavuudesta. Lisäksi tämän markkinatutkimuksen tulokset eivät ole yksiselitteisiä eivätkä ne tue komission esittämää johtopäätöstä. Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti jättänyt huomiotta valittajan esittämät asiantuntijaraportit, jotka osoittavat komission ilmeiset arviointivirheet, koska se on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että nämä raportit sisälsivät tietoja hyväksymispäätöksen antamisen jälkeiseltä ajanjaksolta.

⁽¹⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL 2004, L 24, s. 1)

⁽²⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 mukaisesti annettu komission konsolidoitu tiedonanto toimivaltakysymyksistä (EUVL 2008, C 95, s. 1, sellaisena kuin se on oikaistuna EUVL:ssä 2009, C 43, s. 10).

⁽³⁾ Tuomio 23.2.2006, Cementbouw Handel & Industrie v. komissio, T-282/02, EU:T:2006:64.

Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin on arvioinut virheellisesti sähkön vähittäistoimitusten markkinoiden käsitettä. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen katsoessaan, että perustoimittajien ja erityissopimusten tarjoajien välillä ei ole kilpailua ja että näin ollen on olemassa kahdet erilliset markkinat. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole huomionut valittajant pääasiallisia argumentteja arvioinnissaan ja on siten jättänyt huomiotta komission ilmeiset arviointivirheet.

Viidenneksi unionin yleinen tuomioistuin on arvioinut virheellisesti potentiaalista kilpailupainetta. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sitä, että keskittymän osapuolten välillä oli potentiaalista kilpailupainetta, joka olisi voinut milloin tahansa muuttua tosiasialliseksi kilpailuksi. Unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä siitä, että keskittymän osapuolet eivät olleet läheisiä kilpailijoita, on näin ollen virheellinen.
